

[Horn.]

dage efter, at en af dansk luftfarts store mænd, direktør Per Kampmann, er død, undlade at nævne og mindes den indsats, han har gjort inden for dette selskab og for hele dette arbejde. Hans storsyn i hele opbygningen af SAS og det vældige arbejde, han har udrettet sammen med mange andre, har jo vist, hvad der kan formås, når man har tilstrækkeligt storsyn og vidsyn til løsningen af de store opgaver, opgaver, som ikke ville være blevet løst, hvis ikke man netop havde løst dem ad den vej, man her valgte.

Når jeg har sagt dette, vil jeg gerne tilføje, også med henblik på fremtiden, at jeg mener, vi roligt kan vedstå over for hinanden, at der kræves en betydelig indsats, og at det er rimeligt og ønskeligt, vi fortsætter ad den vej, der her er betrådt, og støtter dette arbejde, for at vi kan hævde os, for at Norden kan hævde sig inden for civilflyvningen. Vi ved, som jeg før nævnte, at der påføres os en meget hård konkurrence fra den vestlige halvkugle, og vi ved, at det kun kan være et spørgsmål om tid, hvornår de store østlige lande, alene eller i samarbejde, møder frem på verdensmarkedet; det vil betyde en hård konkurrence ikke alene for SAS, men også for andre europæiske selskaber. Også af den grund er det forståeligt, at man ønsker at udvide i perioden indtil 1985.

Vi kan tydeligt se, at koncentrationen bliver stærkere og stærkere inden for luftfarten, mindre enheder slutter sig sammen. Vi ved, at SAS har et nært samarbejde med Swissair og med Østrig og et godt samarbejde med en række andre selskaber. Der blev forleden holdt et møde i Rom, hvor de seks lande mødtes og drøftede et fælles luftfartssamarbejde, som, så vidt jeg forstår, skulle tage sin begyndelse den 1. januar 1960. Der er imidlertid ingen grund til at lægge skjul på, at dette kan betyde svær konkurrence. Jeg har med vilje nævnt dette sidste, fordi jeg gerne vil understrege nødvendigheden af, at vi forstår, hvor stor en opgave der her er tale om. Der er ikke alene tale om at drive et godt og forsvarligt luftfartsselskab, som skaber store beskæftigelsesmuligheder, som tilfører landene en betydelig valutaindtægt, men der er også tale

om, hvorvidt de nordiske nationer vil kunne hævde sig og vise flaget også på luftfartens område, sådan som vi har kunnet gøre det med hensyn til skibsfarten. Jeg har tidligere drøftet denne sammenligning og fremholdt, at en og anden dansk ofte har måttet begræde, at man måske ikke havde dristighed nok, da det drejede sig om de store linere. Nu skulle vi nødig gøre noget, som vi kunne komme til at fortryde, derfor har jeg også den allerbedste tro på, at vi i fremtiden som hidtil stort set skal kunne enes om for Danmarks vedkommende at stå bag denne opgave.

Jeg ville ikke have noget imod, om de, der arbejder inden for SAS til daglig — i hvert fald de grupper, som til tider har haft svært ved at forstå, at opgaven er så stor — også tager dette med i deres betragtninger, når man fremover skal drøfte det rent arbejdsmæssige inden for SAS. Det er en opgave, som kun kan løses, når starterne, befolkningerne og medarbejderne i selskabet forstår, at hvis man begynder at sætte gruppeinteresser op imod hinanden, taber vi det slag, vi delvis har vundet, og hvis resultater vi kun kan fastholde, hvis vi i enighed kan holde sammen om opgaven.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at vi kan takke de folk, som har gjort denne betydelige indsats, for, at de nordiske lande kan hævde sig på denne smukke måde. Vi kan også glæde os over, at de nordiske lande i fællesskab har kunnet løse denne store praktiske opgave med så smukke resultater, som tilfældet er. Det skal siges ved denne lejlighed som en tak til både de øverste og nederste, som har arbejdet med denne sag, ikke alene for selskaberne selv, men også for vore nationer.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til en velvillig behandling og til hurtig vedtagelse.

Jensen-Broby: Det samarbejde, som blev startet for 8 år siden mellem de tre nordiske lande, da man drøftede oprettelsen af SAS, har vist sig at være et bevis på, hvad det betyder, når de 3 nordiske lande står sammen. Der var ingen af de enkelte lande, der kunne have rejst det luftfartsselskab, som SAS er blevet; men ved at slutte os sammen er det lykkedes os at få et selskab,